

Abstract

"Danse Macabre" is an ekphrastic poem on Bruegel's "Triumph of Death" and speaks of the irony in creating art at a time of untold suffering and death.

Keywords

Muerte Negra (Black Death), pintura (painting), sining (art), Bruegel (Bruegel), ekphrasis

English title

Dance of Death

DANSE MACABRE

RONALD ARAÑA ATILANO

Sa pintura ni Bruegel sa Prado, nagpapatuloy ang sayaw
Ng mga kalansay, ang gumagapang na mga hukbo ng Muerte Negra
Na noong ika-16 na siglo ay halos lumipol sa populasyon ng Europa.
Nakapangingilabot ang apokaliptikong saklaw ng kuwadro,
Ang mga detalyeng sinlinaw ng bangungot, mula sa ginigilitang hari,
Pari o paisano, hanggang sa buto't balat na asong dinidilaan
Ang mukha ng naiwang sanggol. At ang sindak sa kulay
Ng nabubulok na berde at nagnanaknak na kahel...
Anong husay ng sipat at komposisyon, ng armonya
Ng samutsaring mga kapahamakang nagtatanghal
Nitong masigabong opera ng lagim. Gaano katagal nagkulong
At nagpinta sa silong ang maestro habang hinahakot ng kariton
Ang mga bangkay at nagkukulang ng mga puntod sa kamposanto?
Gabi-gabing dumadalaw ang mga Musa habang ipinagbabawal
Ang mga kaanak sa libing. Tinatanglawan ng gasera ang silid
Habang lumilipad ang alipato mula sa hilera ng mga sinusunog.
Nitong pandemya ng ating siglo, maghapon akong nakatitig
Sa kisame't nagsasalansan ng mga titulo sa silid-aklatan,
Hindi nalalayo sa lalaking tumutugtog ng mandolin
sa pintura ni Bruegel habang nalilipol ang mga tomador sa pista,
O sa nagliliming kalansay na nakatitig sa ibong bumagsak
Sa kaniyang harapan. Araw-araw akong nakalilikha ng tula,
Halos matumbasan ang estadistika ng mga pumapanaw.